

DFI[®]

PERSONDATORER

GRAFIKKORT

SCANNERS

MODEM

MÖSS

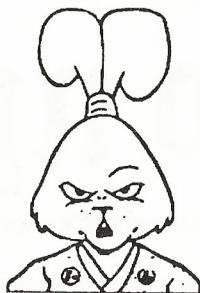
Dataline-DFI Box 451 191 04 Sollentuna Tel:08-960916 Fax:08-961967

Dojo nytt

UTGIVEN AV SVENSKA BUDOFÖRBUNDETS KENDOSEKTION

NR 3 1989

Hej alla läsare.

Så var det då dags att damma av budo outfiten och söka sig ner till dojon, efter sommarens slappa dagar.

Nu är det inte så att alla har legat i hängmattan och slappat, vilket visat sig i ett antal nya graderingar som erövrats i sommar, mer om detta längre fram i tidningen. Något annat nytt under sommaren? jo! initiativ till att dra igång Naginata i Sverige har tagits av ett par damer, som kommer att presentera sig i nästa nummer av denna eminenta blaska.

Vill också passa på att gratulera Joakim Strömsnäs till dennes stipendium (Elitidrott-Utbildningsstipendium) lycka till.

Vill också tacka alla som skickat in material till tidningen.

I detta nummer kommer vi att utlysa en tävling där vi vill att du skall komma med förslag till en ny landslagstenegui (en sån där tygbit som man gör den där löjliga mössan av, som kendokas har under hjälmen). Tävlingsregler står att finna i detta nummer, så fram med papper&penna och låt fantasin flöda.

Dojo nytt

Redaktör och ansvarig utgivare:
Alf Dahlback

Lay out: Hipp Hopp Happenings AB

Tryck: Bromma Tryck

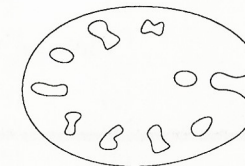
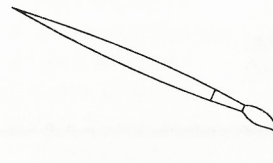
Adressen till Dojonytt:

Alf Dahlback

Vallvägen 8b

S-194 34 Upplands Väsby

TÄVLING

HUR TYCKER DU ATT EN LANDSLAGSTENEGUI SKA SE UT ?

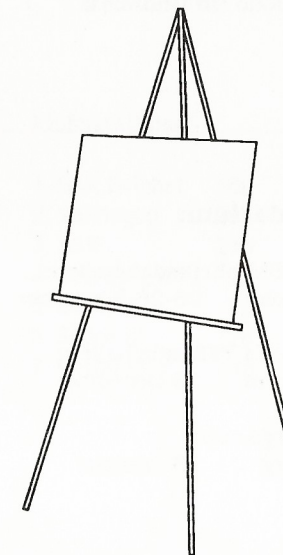
SKICKA IN EN SKISS ELLER EN TJUSIG TECKNING, OCH DU HAR CHANSEN ATT VINNA ETT FINT PRIS.

JURYN BESTÅR AV:

**KJELL SÖDERSTRÖM ORDF, KENDOSEKTIONEN
DOJO-NYTT REDAKTIONEN
LEIF SVENSSON Jr LANDSLAGSCOACH**

UTÖVER DET FINA PRISET SOM DU VINNER, KAN DITT FÖRSLAG ELLER DELAR DÄRAV KOMMA ATT ANVÄNDAS FÖR FRAMTAGANDE AV LANDSLAGSTENEGUI.

JURYNS BESLUT KAN INTE ÖVERKLAGAS.

Tävlingsresultat: Göteborg open

Herrar:	1:a Mats Wahlqvist	SSIF
	2:a Per Bjerlow	VK
	3:a Anders Törnqvist	GBG
	Kent Bjursten	Göta
Damer:	1:a Gunilla Hansson	VK
	2:a Solwei Svanholm	GBG
Oldboys:	1:a Lars Nöremark	GAK
	2:a Jan Frisk	GBG

Graderingar:

5 Dan Kyudo Johan Sandström	i Nastola, Finland	ZNKR (kyudo renmei)
3 Dan Kendo Anders Törnqvist	i Kitamoto, Japan.	
3 Dan Iaido " " " "		
3 Dan Iaido Roger Undhagen	Southampton, England	
2 Dan Iaido Ulf Undmark	" "	
2 Dan Jodo Istvan Gubas	" "	
1 Dan Jodo Takao Momiyama	" "	
1 Dan Jodo Roger Undhagen	" "	
1 Dan Jodo Ulf Undmark	" "	

Kalendarium:

Kendo-SM i Eriksdalshallen:
Stockholm 25-26 November

Julcupen i Vällingbyhallen:
Stockholm 15 December

Göteborgs cup:
Göteborg 13 Januari

Presstopp!!!

Linköpings budoklubb börjar med
Kendo hösten 89 stop
Tränare Mike Henry stop.
Mer info om detta i nästa nummer stop

Anders Bergström

RANKING KENDO SVERIGE

LISTA NR 4 1989

NAMN	A	B	C	D	E	F	G	H	SUM	PLAC	FÖREG.PLAC
1. Per Bjerlow	1	3	2	8	3	-	4	2	23	(1)	(1)
2. Mats Wahlqvist	3	3	3	4	3	1	-	2	19	(2)	(2)
3. Joakim Strömsnäs	-	-	2	-	-	1	3	3	9	(3)	(3)
4. Jens Nilsson	-	-	1	1	-	1	3	1	7	(4)	(4)
5. Terje Andersen	2	-	-	1	-	1	2	-	6	(5)	(6)
Leif Svensson Sr	2	-	-	-	-	4	-	-	6	(5)	(6)
Björn Gustavsson	-	2	-	1	1	1	-	1	6	(5)	(8)
8. Kent Bjursten	-	-	2	-	2	-	-	1	5	(8)	(8)
Anders Törnqvist	1	-	-	-	2	-	2	-	5	(8)	(10)
10. Hans Lundberg	-	1	-	-	-	-	-	3	4	(10)	(4)
Haruhiko Terao	3	-	-	-	1	-	-	-	4	(10)	(10)
12. Anders Edring	-	-	-	-	-	1	2	-	3	(12)	(10)
13. Tomas Andersson	1	-	-	-	1	-	-	-	2	(13)	(10)
Hans Södergren	-	2	-	-	-	-	-	-	2	(13)	(14)
Ren Watanabe	-	-	-	-	-	-	2	-	2	(13)	(14)
16. Lars Fredriksson	-	-	-	-	-	-	-	1	1	(16)	(16)
Ingvar Gustavsson	-	-	-	-	1	-	-	-	1	(16)	(-)
Takao Momiyama	-	1	-	-	-	-	-	-	1	(16)	(16)
Denny Sternad	1	-	-	-	-	-	-	-	1	(16)	(16)
Paul Strehlenert	-	1	-	-	-	-	-	-	1	(16)	(16)
Kazuo Yamazaki	-	1	-	-	-	-	-	-	1	(16)	(16)

A= Sugo cup 1989

B= Aegg cup 1989

C= EM lag 1989

D= EM ind 1989

E= Göteborg open 1989 (senaste tävling)

F= SM lag 1988

G= SM ind 1988

H= Jul cup 1988

Klubbställning:

1. GAK Enighet	38p
2. Vällingby	29p
3. SSIF	21p
4. Göteborg KK	9p
5. Götha KK	7p
6. Södra IK	2p
7. Väsby KK	1p

Rapport från Kendo Tyskland

Denna sommaren var jag i Braunschweig, en stad i närheten av Hannover, på ett praktik arbete. Under dessa elva veckor tog jag också tillfället i akt och undersökte nord tysklans kendo liv.

Precis som här hemma går kendosträningen på sommaren lite på halv fart, så min bild är nog ej en helt rättvisande bild. Nå för att lämna inlednings snacket skall jag direkt gå över och presentera kendo klubben i Braunschweig.

Detta är en relativ ny klubb med få medlemmar och alla svårigheter som det för med sig. Men trots dessa svårigheter är det en aktiv klubb. Den 3 juni, två veckor innan jag anlände, hade de organiserat en stor nationell kyu- och dam turnering i Braunschweig. Deras förening som i huvudsak är en judo klubb motarbetade också sektionen, så denna sommaren gjorde de slag i saken och bröt sig loss och bildade en egen klubb.

Inte allt för långt från Braunschweig ligger Hannover (ca: en timme med bil), Niedersachsens kendo högborg. Tränare där är den inte helt okände Detlef Viebranz, landslagsman sedan flera år i Tyskland. Även här gick träningen under sommaren på sparlåga. Planerings arbetet för en stor tävling i september var däremot på full gång. Den 16 och 17 september organiserar de en inbjudnings tävling med lag från Holland, Belgien, Köln och Hamburg.

På universitetet i Hannover har de också en fristående kendo grupp som i huvudsak vänder sig till nybörjare. Denna grupp organiserade under sommaren ett veckolångt träningsläger tillsammans med en japansk tränare Iwamoto.

Den tredje kendostaden jag besökte under min vistelse var Berlin, kendo Tysklans starkaste fäste. Vid två tillfällen var jag där. Första gången var det på ett juniorträningsläger. Dessa juniorträningshelger är ett projekt som Jörg Potrafki har dragit igång och även håller i. Det har nu hållit på i drygt ett år med cirka fem stycken tränings tillfällen. Till dessa träningshelger kommer speciellt inbjudna i åldern mellan 15 och 23 år från hela förbundsrepubliken. Helgen är mycket intensiv med långa träningspass och mellan passen en titt på video upptagning från träningen. Projektet syftar i viss mån till att hitta nya förmågor till det tyska landslaget.

Andra evenemang som ägt rum i Tyskland under sommaren men som jag ej har haft någon möjlighet att bevista är:

Barnturnering i Frankfurt	1 juli
Landslagsträningshelg Berlin	1-2 juli
Damträningshelg i Hamburg	8-9 juli

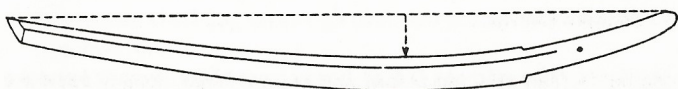
Hösten är en hektisk tid för en kendoka i Tyskland som vill besöka alla arrangemang. Här kommer ett litet axplock från höstens händelser:

16-17 sep	Turnering i Hannover (se ovan)
24 sep	Yamashibu-turnering Wiesbaden
7 okt	Stuttgart-cup
28 okt	Tyska individuella mästerskapen, D'sseldorf
26 nov	Oiten-cup, Schweiz
26-30 dec	Kangeiko Berlin

Tillslut vill jag hälsa från alla jag tränat hos att om någon svensk kendoka skulle vilja komma och träna i Tyskland är de hjärtligt välkomna. Om någon vill ha adresser till personer att kontakta i Tyskland står jag gärna till tjänst.

Jens Nilsson
Kännärsv. 2:222
22245 LUND
tel. 046-137118

monterades i jindachi-zukurimonteringar och bars ofta tillsammans med en tantô. De var omkring 80 cm. långa och nästan dubbelt så breda vid kaveln som i spetsen. Spetsen var liten (ko-kissaki) och klingan hade en skarp krökning nära tången eller t.o.m. i tången (koshizori). Hamon är rak men med en mångfald av ashi, yô och ko-midare, och några uppvisar även utsökta kinsuji (se ovan). Uppenbarligen var inte längre bara den praktiska utan även den estetiska aspekten viktig.

Koshi-zori: djupaste delen av kurvaturen nära tången.

Bland de klingor som finns kvar i dag från den här tiden dominerar tachi stort. Det finns få tantô och inga wakizashi. Dessa två typer tillverkades visserligen, men enbart för praktiska ändamål och kvaliteten höll inte alls samma höga standard som hos tachi och de har därför gått förlorade.

Under Heianperioden hade metallutvinning och smide ännu inte delats upp mellan olika hantverkare, och de flesta klingor smiddes därför i gruvdistrikten där smeden hade tillgång till malm. De svärdssmeder som utvann sin metall själva kallades ô-kaji, och de som smidde av stål framställt av någon annan kallades ko-kaji (dvs. de som verkade i Kyôto).

Kamakurashôgunatet 1185-1333

1185 besegrades Heike av Genjikianen under Minamoto Yoritomo, som senare tog titeln Seii-tai-shôgun eller Shôgun (general), och han upprättade sin militära huvudstad i Kamakura. Krigarklassen innehade nu den absoluta makten, trots att den civila regeringen med kejsaren i spetsen fortfarande fanns kvar i Kyôto.

Under början av Kamakurashôgunatet är klingorna mycket lika Heianperiodens klingor, men monteringsarna uppvisar vissa förbättringar.

Då Kamakurashôgunatet under början av 1200-talet alltmer befäste sin makt och samuraiandan spred sig i krigarklassen, försköts det kulturella centrat från Kyôto till Kamakura. Svärds klingorna blev bredare, tjockare och starkare. Hamon av typ chôji-midare blev mycket populär. Tantô producerades i stort antal och hade mestadels svängda klingor. Tången var antingen rak eller kraftigt svängd. Det var en storhetstid för det japanska svärdet, och klingorna som producerades kom att bli förebilder för senare tiders smeder.

De två invasionsförsöken av mongolerna 1274 och 1281 medförde drastiska förändringar vad gällde taktik och vapen i Japan. Man insåg att krigarna måste uppträda som grupp för att

vara effektiva, och inte strida enskilt och man mot man som tidigare. Svärden blev mer praktfulla och klingorna gjordes lika breda från kavel till spets. Tantô blev rakare, bredare och något längre än tidigare, troligtvis beroende på att närstridstekniken utvecklades.

Invasionsförsöken innebar att japanerna blev mer försvarsmedvetna, och det växte fram ett stort antal svärdssmeder över hela landet. Två av historiens mest berömda svärdssmeder levde under senare delen av 1200-talet: Masamune och hans elev Sadamune.

Regeringen råkade in i finansiella svårigheter under slutet av 1200-talet, och i sina försök att få fram pengar skaffade man sig många fiender. Kamakurashôgunatet störtades slutligen av kejsar Godaigo år 1333.

Nanbokochôperioden (Södra och norra hoven) 1336-1392

Efter Kamakurashôgunatets fall upprättade kejsar Godaigo sitt hov i Yoshino i söder, medan en rivaliserande regering år 1336 upprättades i Kyôto under kejsar Kômyô. Det var dock krigsherren Ashikaga Takauji som hade den verkliga makten i Kyôto. År 1338 tog han titeln Shôgun, och grundade därmed Ashikagashôgunatet (1338-1573). Nanbokuchôperioden och Ashikagashôgunatet löper alltså parallellt under ett drygt halvsekel. De inbördes striderna pågick fram till 1392, då kejsar Gokomatsu besteg den enade tronen.

Nanbokuchôperioden är inte särskilt viktig vad gäller konst och kultur, men det är en betydande period i svärdets historia. Svärden från den här tiden representerar kulmen på en utveckling som började under Kamakurashôgunatet och som ledde till allt längre svärd. Det fanns fortfarande tachi av normallängd, men klingor på 90-100 cm. blev det normala. Det förekom klingor som var ända upp till 150 cm. långa. Under Ashikagashôgunatet blev det sedan mycket vanligt att dessa klingor kortades ner till mer praktiskt användbara längder.

A andra sidan tillverkades också klingor som inte var längre än omkring 70 cm. långa. Det är troligt att denna kompaktare variant utvecklades i bergstrakterna, där de mycket långa svärden var svåra att använda effektivt.

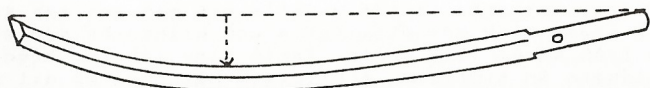
Den relativt korta tantô försvinner under en tid, och ger plats åt en tjock, bred och svängd typ av följesvärd kallat ôdabira eller ôdanbira.

En ny typ av hamon kallad hitatsura kommer fram under den här perioden.

Ashikagashôgunatet (Muromachi-perioden) 1338-1573

Norra och södra hoven enades 1392 då Ashikaga Yoshimitsu var Shôgun. Skärmytslingar förekom fortfarande ute i provinserna, men i stort sett rådde fred i landet.

De stora svärden från Nanbokuchôperioden försvann och de tachi som tillverkades liknade klingorna från Kamakurashôgunatets tid. De är ganska smala med medellång spets (chû-kissaki), men en viktig skillnad är att de har sin kurvatur i spetsen (saki-zori) i stället för nära tången.

Saki-zori: djupaste delen av kurvaturen nära spetsen.

Det var under den här perioden som tachi började försvinna och ersättas av uchi-gatana, d.v.s. en klinga i buke-zukuri-montering, som bärs instucken i bältet med eggen uppåt. Anledningen till förändringen var att de beridna krigarna ersattes av fotsoldater som stred i formering. (Dessa fotsoldater var dock inte bönder som tidigare, utan folk från krigarklassen). Detta gjorde att rustningarna blev lättare och smidigare, och snabbhet och överraskning blev avgörande på slagfältet. Med en tachi är dragandet och det första hugget två skilda handlingar, men en uchi-gatana grips underifrån (eggen är vänd uppåt), och man kan dra och hugga i samma rörelse. Dessutom är en uchi-gatana bekvämare att bära, och under 1400-talet blev den mycket populär. Det kom också fram många nya hamon under perioden, bl.a. notare, gunome, sambon sugi och gunome chōji.

Det finns många wakizashi kvar från den här tiden. De flesta är av shinogi-zukurityp och mellan 30-60 cm. långa.

Även tantō återgick till Kamakurastilen. Klingorna var mestadels raka och av hira-zukurityp, men de var i allmänhet något smalare än Kamakurashōgunatets tantō.

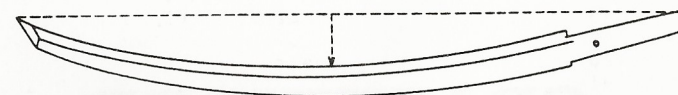
Momoyamaperioden 1573-1600

Tiden mellan 1467 och 1568 brukar i Japan kallas Sengaku-jidai - de krigförande staternas period. Under den här tiden stred mäktiga daimyō (länsherrar) om makten i landet. Men år 1568 tågade en mäktig daimyō vid namn Oda Nobunaga in i Kyōto och grep makten. 1573 fördrev han den siste shōgun från huvudstaden, och gjorde därmed slut på Ashikagashōgunatet. Landet var åter enat, trots att vissa stridigheter fortfarande pågick ute i provinserna.

Oda Nobunaga dödades 1582. Han efterträddes av Hideyoshi, som lyckades skapa en mycket starkare centralmakt. För att förhindra ytterligare oroligheter inleddes 1588 "den stora svärdsjakten", under vilken bönderna fräntogs alla eventuella vapen. Detta invercade naturligtvis på svärdstillverkningen, då efterfrågan på svärd sjönk drastiskt jämfört med den föregående perioden av inbördeskrig. Detta medförde att kvaliteten och inte kvantiteten åter kom i centrum, och Shintō (nya svärd) perioden tog sin början.

Fram till den här tiden hade svärden gjorts i samma stil som under Ashikagashōgunatet, men efter svärdsjakten, från mitten av 1590-talet, började man tillverka utsökta svärd av hög konstnärlig kvalitet liknande dem som gjordes under Kamakurashōgunatet och Nanbokuchōperioden.

Termen shintō (nya svärd) berodde inte enbart på att klingorna var nya, utan också på de nya stilar och produktionsmetoder som kom fram på grund av nya förhållanden i regering och samhälle. De nya svärdssmederna samlades i borgstäderna i stället för att som förut vandra omkring på landsbygden. De behövde heller inte ta fram sin egen malm, då ökad handel och förbättrade kommunikationer möjliggjorde att de kunde skaffa den malm de behövde i städerna. På så sätt försvann de lokala särdragen i svärdsmetallen. Mycken kunskap gällande tillverkning av klingor av hög kvalitet hade också gått förlorad under de föregående åren av inbördeskrig, då kvantitet var viktigare än kvalitet. Dessa metoder måste nu återupptäckas eller återskapas. Kontakter med västerlandet medförde att stål från i första hand Holland och Portugal användes i svärdstillverkningen. Från väst kom även geväret, som drastiskt förändrade de taktiska förutsättningarna. Som ett resultat därav var de nya klingorna något längre än tidigare, och de hade en något svagare kurvatur med den djupaste delen ungefär i mitten av klingan (torii-zori).

Torii-zori: djupaste delen av kurvaturen i mitten.

Den andra stora förändringen vad gäller svärd under Momoyamaperioden var att tachi nästan helt försvann (de fanns kvar i officiella och ceremoniella sammanhang), och ersattes av bruket att bära en lång och en kort uchi-gatana i par. Ett sådant par kallas Daishō (stor-liten). Man vet inte exakt när det här bruket först uppträdde, men det utvecklades under senare hälften av 1500-talet.

Tidiga daishō skiljer sig från sina efterföljare i det att de inte alltid var monterade en suite. T.ex. saknades matchande stor och liten tsuba, och många av klingorna var gamla avkortade tachi. Det var mycket vanligt att korta av tachi från Kamakura och Nanbokuchō. Dessa klingor fick då endast en svag kurvatur som lämpade sig utmärkt för soldater till fots.

Man vet inte säkert varför kortsvärdet wakizashi kom att användas som följesvärd till det långa katana, men den troliga förklaringen är att katana var avsett för användning utomhus, medan wakizashi var avsett för strid inomhus. Denna teori stärks av det faktum att det var brukligt att lämna katana i ett ställ vid ingången, och endast bära wakizashi inomhus. Det korta svärdet kom därigenom att kallas "Beskyddaren av en mans heder".

Då samuralklassen anammade bruket att bära daishō, blev efterfrågan på tantō i det närmaste obefintlig. Några av de längre klingorna monterades som följesvärd, men de flesta användes som rena bruksföremål, och då det fanns gott om dem från tidigare perioder tillverkades knappt några nya.